

Протокол

№

гр. София, 24.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8669** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:45 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ: Г. Б. Г. - редовно уведомен, се явява лично и с адв. Л., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ: СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - редовно уведомен, се представлява от главен юрисконсулт А., с приложено по делото пълномощно.

Софийска градска прокуратура: редовно уведомена, представлява се от прокурор Милен Ютеров.

Процесуалните представители и участващият по делото прокурор (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази становището на процесуалните представители на страните и липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА искане за приеме на писмени доказателства, с приложени такива по него, постъпило по делото на 13.11.2025 г.

АДВ. Л.: Поддържам предявените искания. Нямам възражение по проекто-доклада, даден с определението за насрочване на делото. Да се приемат писмените доказателства, които сме изпратили на 13.11.2025 г. Водим 2-ма от допуснатите ни свидетели. Отказваме се от допуснатия трети свидетел.

ЮРК. А.: Оспорвам исковата молба по съображения в писмения отговор. Нямам възражение по

проекто-доклада. Да се приемат писмените доказателства. Нямам доказателствени искания и няма да представям други доказателства.

ПРОКУРОР Ю.: Нямам възражения по докладва. Моля да се приемат представените от ищцовата страна допълнително писмени доказателства. Нямам доказателствени искания и няма да соча други такива. Моля да пристъпите към изслушването на допуснатите двама свидетели, които са доведени от ищеца.

По доказателствата, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА доказателствата, приложени към исковата молбата, включително допълнително изпратените от адв. Л. докладвани в днешното съдебно заседание.

В залата се въведе първият свидетел.

Съдът снима самоличността на същия по представена лична карта:

И. С. Т., ЕГН [ЕГН], неосъждан, без дела и родство със страните.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл.290 от НК.

Обеща да каже истината.

На въпроси на адв. Л., свидетелят отговори: Познаваме се от 10 години, като от 5 г. съм член на сдружение „Боец“, на което Г. Г. е председател. Бяхме организирали протест на 27.10.2023г. на гърба на Парламента, където беше ЦИК. Протестът ни беше провокиран от отменянето на машинния вот ден по-рано. На този протест имаше приблизително 3-4 хиляди човека. Искахме да влезем в ЦИК, за да внесем нашето искане против отмяната на машинния вот, но не ни допуснаха. Имахме разправии с полициите. Към края на протеста към 15:30 часа, явно имаше някаква полицейска заповед да бъде задържан Г. Г., въпреки че нямаше видима причина за това. Задържаха Г. Г.. Бяхме близо до Г., който беше много възмутен, беше бесен, защото не сме никакви криминални престъпници. Всички знаят каква е нашата дейност и това беше безумно. Разбрах, че Г. е възмутен по изражението на лицето, по нервността. Аз го познавам доста добре и затова разбрах, че е вбесен от тази неправда. Ние имаме практика преди всеки протест на „Боец“- проверяваме дали си носим личните карти. Аз видях неговата лична карта, както и той видя моята преди протеста. Личната му карта беше в съвсем нормално състояние – здрава. Аз през цялото време бях до него по време на задържането му. Видях, че той представи личната си карта на служителите и тя изглеждаше нормално. Полицейските служители му взеха личната карта по време на ареста. Задържането беше почти пред входа на БНБ и го отведоха в 01 РУ на [улица].

Освободиха го на другия ден по обяд в 12:00-13:00 часа. Аз лично на другия ден бях в 08:00 часа пред районното управление, а и вечерта бяхме до късно пак пред Районното. В 08:00 часа на другия отново бях пред Районното, беше събота. Планът ни беше да го закарам до [населено място], за да може да упражни правото си на глас. Тогава имаше местни избори. Г. беше много гневен при освобождаването, но беше и доста уморен от този арест. Ние вечерта се опитахме да вкараме храна, лекарства, апарата му за дишане, но не ни позволиха полицаите. Апаратът за дишане е една маска с устройство, която не разбрах защо не ни позволиха да го внесем. Ползва този маска с устройство, когато има проблем с дишането. Може и през деня, но много често спи с него. Беше твърде уморен за пътуване и се върнахме в офиса за да си почине и да си включи кислородния апарат. По тази причина не беше в състояние да пътува. Той искаше да гласува. Последните седмици преди изборите той убеждаваше много хора, че трябва да гласуват. За него е важно гласуването, но нямаше сили. Поради тази невъзможност да гласува беше гневен, беше съсипан. Още като го пуснаха на обяд, първата му мисъл беше за съпругата и семейството му.

Беше притеснен за тях, затова как са приели този арест и как са се чувствали. Арестът беше един

отвратителен акт за всички нас, защото отношението към нашия председател като криминален престъпник да бъде арестуван, при положение че всички знаят, защо е този протест, знае се цялата ни дейност като гражданско сдружение. Всичко, което правим е светло. Това нещо не е отминало, Г. не е забравил този арест и много често говорим за него. Винаги искаме справедливост. Докато това тежи по този начин неразрешено, за нас ще е тежест. Не говорим за възмездие, искаме справедливост. При освобождаването му от 01 РУ, Г. веднага ми показва личната си карта, тя беше счупена. В единия край от нея просто липсваше голяма част. Шофьорската му книжка не беше върната, а той я носи заедно с личната си карта в едно пликче. В конкретния случай въпреки, че Г. е често по акции и семейството му знае, че участва в такива, имаше по-голямо притеснение, защото в този период и здравословно не беше добре. Ние от „Боец“ като цяло, както и Г. ,нямаме доверие на тази полиция. Доказали са, че работят тенденциозно, особено спрямо нас.

АДВ. Л.: Нямам повече въпроси.

На въпроси на юрк. А., свидетелят: Не съм специалист, но мисля, че апаратът му не може да се ползва в кола, защото се включва в електричество и работи с 220 волта.

ПРОКУРОР Ю.: Нямам въпроси към свидетеля, той точно, ясно и изчерпателно отговори на поставените въпроси.

В залата се въведе вторият свидетел.

Съдът снима самоличността на същия по представена лична карта:

Д. М. Т., ЕГН [ЕГН], неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреждава свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 НК.

Свидателят обеща да каже истината.

Разпит на свидетеля по въпроси на адв. Л.: С Г. се познаваме от 2017 г. Запознахме се по време на протестите организирани от сдружение „Боец“. По-късно бях поканена да се присъединя към сдружението, като член. От няколко години съм дори формален говорител на сдружението. Всички в сдружението сме в относително близки, в приятелски отношения един с друг. Г. е лидер, председател на сдружението. За да се разбере конкретния случай, трябва да се разбере контекста няколко месеца преди това. След парламентарните избори на 02.04.2023 г., в сдружението взехме решение да проведен активна кампания за насърчаване на гласуването по време на местните избори, тъй като осъзнавахме важността на местните избори в сравнение с всички останали избори, които се провеждат.

Водещи фигури в тази кампания бяха хората, които се изявяваха по медиите, включително и Г. като лидер на сдружението. Протестът, който направихме на 28.10.2023 г., това е деня за размисъл преди изборите, е логично продължение от тази наша кампания, защото кампанията ни беше насочена към насърчаване на хората да гласуват с машини, а това, което направи ЦИК един ден по-рано беше да отмени напълно машинното гласуване на 29 октомври. При цялата скорост, с която трябваше да се развият нещата успяхме да организираме протест. Той започна сутринта на 28-ми Ние бяхме заявили целия ден. Идеята беше да предизвикаме вкарване на точка в извънредното заседание на ЦИК, с която машинното гласуване на следващия ден да бъде възстановено. Заседанието на ЦИК беше отложено много назад във времето, закъсна с повече от два часа и половина. Съвсем естествено емоциите на протестиращите ескалираха в това време. И когато отхвърлиха точката напълно, ми стана ясно, че хората няма да се примирят с това решение. Доколкото ние бяхме организатори, ние бяхме основните, които не се примиряваха с това положение и затова когато някъде след 15:00 ч., аз трябва може би да вметна, че бях в П. към този момент, защото аз гласувам в П., гледах протеста и случващото се на живо от излъчването му във фейсбук. Станах свидетел частично може да се каже на ареста на Г. гледайки излъчването на

живо. Това, което повече ме впечатли беше реакцията на групите, с които ние работим във фейсбук, както и чата на самата организация. Очевидно ставаше въпрос за силни емоции. След ареста Г. не можеше да влиза и да пише в чата. Появи се с едно изречение на другия ден по обяд, когато го пуснаха. Точните думи не мога да възпроизведа в момента, но ставаше въпрос за това, че лично той се чувстваше много обиден. Фактически той не можа да гласува, въпреки че сме водили кампания шест месеца за гласуване. Той лично е водил също тази кампания.

Не можа да гласува, защото той гласува във В., а личната му карта се оказа счупена при излизането му от ареста и с тази лична карта, в това състояние дори да стигне до В., той не може да гласува. Той тогава на видеото показва счупената лична карта. Това се случи по видео- чата. Това е вътрешен чат между нас членовете на „Боец“. Счупената лична карта на Г. беше тема на разговори в „Боец“ месеци наред по много причини. Една от причините беше, че той започна да се притеснява да пътува. Не знам, защо не я поднови, може би защото полицаите след това се опитаха да го глобят затова, че личната му карта е счупена. Това беше може би месец, месец и половина след това. Във вътрешния чат поне два пъти съм виждала Г. да пише, че ако смени личната си карта той ще бъде глобен за това, че я е повредил, а не той е направил това. В голяма степен това е емоционално преживяване, което е разбираемо от наша гледна точка, защото той, освен за себе си, е длъжен да мисли за семейството си, като най-вече мисли за съпругата си, която, както може би е известно, е с трансплантиран бъбрек от Г.. Силната емоционална връзка между Г. и съпругата му е известна между нас в групата на „Боец“. Постоянно има риск за един от двамата, защото Г. не е в добро здравословно състояние и има нужда от прилагане на специфично медицинско лечение.

При освобождаването му от ареста това, което видях във видео чата е, че Г. беше в много лошо състояние и едва говореше, беше силно пребледнял, едва говореше, но въпреки това едно специфично негово излъчване, не беше ядосан- беше яростен, гневен. Основната причина за тези негови чувства вероятно е самият арест и състоянието, в което му е върната картата. Арестът на Г. Г. от „Боец“ беше включен в Държавния департамент на САЩ за състоянието на демокрацията в България. Месеци наред може би и в момента, ако говорим на тази тема ,чувствата на Г. се връщат - този гняв, който изпитваше, опита да бъде унижен- той понесе тежко, спомените се връщат и той започва да говори по същия начин както в началото, когато го пуснаха от ареста.

На въпроси на ищеца, свидетелят: Въпросът за отразяване на ареста на Г. в медиите е по-сложен, защото в някои медии беше сравнително обективно представено. В по-голямата част в сайтове и в националната телевизия беше отразено сякаш са задържали някакъв престъпник за извършване на тежко престъпление. Бяха организирали цели групи с фалшиви профили да коментират под тези публикации.

На въпроси на юрк. А., свидетелят: Споделил ми е, че личната му карта е върната счупена при освобождаването му от ареста.

На въпрос на адв. Л., свидетелят: Г. Г. по медицинска препоръка използва дихателен апарат. Това е вследствие на много тежко прекаран КОВИД в края на 2020 г. Той буквално спи с този апарат всеки ден, защото тази апарата регулира ритмичността на дишането за да не спре да диша. Става въпроса за апарат, който се използва и при сънна апнея. Може да се каже, че този апарат и лекарствата, които приема бяха основна тема на разговор в нашия вътрешен чат. Всички, които бяха в С. са опитали да ги предоставят на Г. в ареста, но не им е било позволено.

ПРОКУРОР Ю.: Нямам въпроси.

Съдът освободи свидетелят от залата.

Страните (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Съдът, като съобрази обстоятелството, че страните не сочат и не представят други доказателства за изясняване на спора от фактическа страна, както и че не се налага служебното събиране на такива,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателства.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Л.: Моля да уважите предявените искове така, както са заявени с исковата молба и направеното уточнение. По делото е безспорно установено, че е налице индивидуален административен акт, който е незаконосъобразен и като такъв е отменен с решение на СРС, потвърден от АССГ. По отношение на незаконосъобразността на този акт спор не може да има, но тук е важно да се отбележи, че той е толкова незаконосъобразен, че не е дал никакъв шанс на ищеца в случая, тогава задържан, за да разбере защо е задържан. Съдът е казал това, че Г. е хвърлен в ареста като в заповедта е посечен само един номер. Защо казвам това- основанието за иска винаги е отменен незаконосъобразен акт, но интензитетът, с който тогава са нарушени неговите права, е изключително висок. Тази полиция, която има представител тук в съдебната зала или не може, или не е искала да направи най малко усилие да третира един български гражданин като такъв и с цялото уважение и строгост на закона щом счита, че той е за задържане, да го задържи, но да му разясни защо това е така. Г. е бил третиран като чувал с картофи, на който е сложен един номер вече съм го забравил- 553 или нещо подобно беше. Никой не е намерил за добре да му каже защо следва да бъде задържан.

А ние всички знаем защо, то следва по един или друг начин от свидетелските показания и от публичната информация, и без да съм чуждопоклонник- следва и от Доклада Държавния департамент на САЩ за положението, свързано с правата на човека по света през 2024 г., в който България е включена със случая на Г.. Г. е задържан за да бъде пример за това, че всеки който си позволи да изисква от властта, да протестира срещу безобразията й, ще бъде арестуван. Това е наиздателен пример, че щом може Г. Г., простете не съм апологет на никого, но в това общество има малко общественици и активисти, които имат профила и дейността, които има Г. Г., разбира се с неговите съмишленици от „Боец“ и властта, онази власт, която днес е ответник е казала: „Ние ще го смачкаме, ще го вземем, ще го хвърлим в полицейска камионетка“ и ще го задържи така, че да страда, като го лиши от необходимите му медицински средства за живот и ще го освободи. Без никаква причина, ще го държи почти до максималния 24- часов срок,

като така създаде най-малкото затруднение за това да упражни правото си на глас. Ще стигна и до това право. За човек като Г., за всеки нормален български гражданин, да гласуваш, да избереш публичната власт, която да те представлява, от която да изискваш, която да контролираш е изключително важно право, но за полицията е без значение. Сега на изживяванията. Х. сега понеже прочетохме внимателно писмения отговор на юрисконсулт А. А., това е част от моя начин да кажа, не било ясно според ответника, а според нас е категорично доказано, че ищецът е претърпял вреди. Тук съм цитирал едно решение, нима има български гражданин, човек въобще спрямо когото да бъде извършено правонарушение и той да получи положителни изживявания.

Ако в СДВР, ако този Х. Н., който е арестувал Г. ,имат някакво перверзно разбиране и усещане и потребност спрямо тях да се действа незаконосъобразно, ищецът няма такива. Аз го казвам не само като негов адвокат, казвам го и като негов приятел, и като нормален човек. Щом спрямо него е интервенирано незаконосъобразно по дефиниция, той е изживял негативни усещания, въпросът е колко негативни. И тук от свидетелските

показания става ясно- това е граждански активист, не от вчера, не от днес, а от десетки години той се бори да има правов ред и законосъобразно действие на институциите. Този човек за определени хора е знаме и този човек публично пред камери, във фейсбук излъчване, въобще в социалните мрежи е арестуван по най-безобразния, най-грубия, най-некомпетентния, каквито епитети ако искате се сетете, по най-мърлявия начин.

Защо, защото от Л. Н. тогавашния шеф на СДВР и Х. Н. – издал заповедта така са решили, така могат. Само че Г. не може да приеме това, не може да го приеме, не може да го остави без последствия, не може да го преживее просто ей така като един случай от живота му. Може да го преживее само когато това нещо получи своя законосъобразен завършек, първо с отмяната на заповедта, второ- с получаване на адекватно обезщетение. Освен унизителния акт на задържането, днес чухте защо беше нужно Г. да бъде в ареста задържан и да не може да ползва апарата и медикаментите, които са му предписани. Ответникът не спори, но не случайно дадохме експертните решения за него и за съпругата му, за да види, че това е човек с трансплантиран бъбрек, с необходимост да ползва дихателни апарати заради сънна апнея, с други здравословни проблеми.

Този човек е хвърлен в ареста, което със сигурност му създава допълнителни притеснения, не просто на психично ниво, но на психосоматично ниво. И когато този човек трябва да мисли как ще преживее ареста, защото жена му е научила от медиите веднага, как ще преживее тя, която е с два отстранени бъбрека, с един трансплантиран от него; която е майка; която се грижи за семейство; чийто съпруг, макар и кален в битки, за първи път тогава става публично обект на репресия, което идва да покаже следното: Не знам дали се разбира извън хората, които са в тази среда, властта когато си позволи да арестува Г. Г. се е ожесточила. Тя е решила, че почва да мачка не просто хората по кварталите, а дори публичен човек, който е във фокуса на обществено внимание, който има съмишленици, който няма да го оставят без подкрепа, но властта не я интересува, значи тя е силна, значи тя ще направи това. Тази власт остави Г. в ареста да не може да ползва апарата си и го пусна на другия ден, при половин изтекъл изборен ден.

Ще каже юрисконсултът или някой друг, ма той е имал няколко часа да е придвижи до В., ето къде е- на няколко стотин километра, по чудесните български пътища. Но не, не можеше да се придвижи. Никой не е длъжен да прави планове форсмажорно и още повече със счупената лична карта от една страна нямаше и да може да гласува, но по-важното физическото му състояние, причината, за която е станала именно СДВР, не му е позволява да тръгне веднага през този ден, за да отиде да гласува. Следователно невъзможността да гласува е в пряка причинно следствена връзка с поведението - незаконосъобразното на СДВР. Не ми се иска да чуя в тази зала в решение и където и да било; какво толкова е станало пропуснал е едни избори. За Г. няма едни или други избори, има всички избори, защото той е гражданин всеки път, а не само понякога, както за съжаление виждам в разни роли представители на институции. На Г. някой смаза гражданските му права, някой влоши допълнително здравословното му състояние, някой му счупи личната карта.

И. в полицията и задържаният трябва да се чувства сигурен, че няма да бъде обект на репресия, ще бъде дотолкова репресиран, доколкото е необходимо с оглед постигане на законосъобразна цел, а тази полиция счупи здравата му лична карта, защото чухте от свидетелските показания, има процедура, с която внимават с документите си за самоличност, в какво състояние са тези документи, защото и Г. и останалите са се нагледали на злоупотреби от властта. Тази лична карта е била здрава преди ареста.

Тази лична карта е счупена при връщането ѝ на Г., т.е. тази полиция дето задържа незаконосъобразно, тя и чупи лични документи за самоличност. Хората, които работим в тази материя, от кухнята мога да ви кажа, случва се често.

Защо, защото след това ще имате процедурни проблеми или ще ви глобят, че сте си унищожил личната карта или дори това да не се случи, ще трябва да направите разход и усилие, не много-голямо, да си извадите нов документ, от къде накъде. Това иска полицията, иска да ви е гадно, защото ще имате и още допълнителни проблеми. Понеже юрисконсулта казва, че не може да се различи тези изживявания дали са резултат от този случай или са резултат от нещо друго, от други случаи, от други проблеми. За проблемите, госпожо юрисконсулт и към Вас госпожо съдия, всеки носи своята отговорност, персонална във всеки случай. Когато под работа, аз браня процесуално един ответник и ще си кажа по делото аргументите и няма нищо персонално, това не е вярно. Не е вярно, че не могат да се докажат със свидетелски показания неимуществени вреди, негативни преживявания без да бъде назначена експертиза, не е вярно. Първо, защото в процесуалния закон няма нито ограничение,

нито изискване как да се доказват тези вреди. Второ, в човешката глава нито свидетелите, нито експерти – психиатри, психолози могат да влязат без изявление – разговор с пострадалия, с ищеца. Дали той ще сподели пред експерта какво е чувствал или пред близки, няма никакво значение. Никой не може да обори казаното от него, че щом се чувства унижен, разярен, гневен, обиден, от действието на един държавен орган, който и той, и ние останалите издържаме с данъците си, то това е достатъчно да бъде установено по безспорен и категоричен начин, защото вредите се презюмират, а техният размер се установява чрез преживяванията, които са възприети чрез гласни изявления, чрез реакции физически от свидетели.

Никой, който не е травмиран от един такъв безобразен акт не говори месеци и години с близките си със съмишлениците си за този безобразен акт, никой. Той обжалва този акт и същият беше отменен. Този акт влезе в международния обмен. Г. ми извади душата да заведе делото за да получи възмездие и обезщетение. Г. не е жертва, той не се възприема като жертва. Той се възприема като човек, който е ударен, пострадал, но който не се смачква, не се свива, а си устоява правата. Прави го заради себе си, заради семейството си, заради „Боец“, заради обществото, заради това да научим и да дадем пример как се отстоява гражданска позиция и граждански права. Защо 51000 лева, защо не 1000 лв. – 2000лв., защото свободата, защото страданията вследствие от лишаване от възможност за изпълнение на медицински процедури, защото правото на глас няма цената на дамска чанта, на пътуване до И. или на детско колело и каквото искате. Х. стига сме остойностявали най-ценното ни след живота – свободата, здравето, грижата и притесненията за близките, правото на глас, което е в основата на това да си гражданин, а не да си крепостен, имат огромна цена.

Ц., която някога чрез някой съдия ще бъде изкрещяна и ще бъде присъдена. Нямам особена надежда към горната инстанция, тя винаги „поправя адекватно“ нещата. Зная, че съдът е много рестриктивен, когато става въпрос за обезщетение, но когато става дума за заплати и бонуси, не е. Та 51000 лева са цената на тези унижения върху български гражданин и активист, върху задържано лице, което не могло да диша през нощта спокойно, върху български гражданин, който заради ареста му е казано: „Ти не си гражданин, няма да гласуваш през половината ден, ние така решихме“, а ще те докараме до това състояние физическо, че да си скапан и да си в невъзможност да

положиш още усилия, че да отидеш да гласуваш. На Г. му откраднаха тогава свободата, откраднаха му спокойствието – съня, а се съмнявам, че с апарат щеше да може да спи, вярно е защото си представям какво е да не можеш да се чуеш със съпругата си, да види тя как преживява това. Откраднаха му изборите лично на него.

Тук в аванс да кажа, за да не спекулирате, от неговия глас какво пък толкова зависи. Зависи той да даде посока на местната власт на местната общност, в която живее, как да се развива. Дали ще успее да модифицира със своя глас, не знае, обаче може и да успее. Няма да разберем защото СДВР го лиши от тази възможност. 50000 лева звучат много на първо казано. 50000 лева са служебния автомобил на някой от СДВР, който не е равен на свобода, спокойствие и избор, не е. И моля госпожо съдия, когато прилагате чл.52 от ЗЗД, моля Ви, няма вариант да приема, че това е справедливо обезщетение и цифра- има измерители икономически, има период, има конкретиката, гражданин и активист, болен за разлика от здрав, лишен от избори, който е пуснат на другия ден. Моля, когато вие фиксирате тази справедливост под формата на имуществено обезщетение, да ни разкажете защо, така че като четем, ако не е уважен искът в този размер, а аз мисля, че трябва, да може да приемем и разберем какво ни казвате. Рядко виждам решения, в които това се прави. Изразител- имуществен на справедливостта- е трудна работа да бъде даден, но не е невъзможно. Дори да не успеете, моля да видя в решението Ви, че сте опитали. Моля да съобразите всички съображения в исковата молба, днес казаното в устните състезания, да уважите изцяло предявените искове, като присъдите и адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата.

Ето ви качеството и вникването на СДВР в конкретния случай. Тези хора са направили възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, каквото не може да има защото ние не сме уговорили такова. Те на са видели дори към исковата молба приложения договор. Пишат по сламки, арестуват по сламки, но арестът на Г. не е по сламка, защото Ви казах разликите, които го правят по-различен от арест на други граждани и затова и обезщетението трябва да бъде по-високо. Вие трябва да дадете на този човек, на неговото семейство възможност да си възстановят онези изживявания, като отидат на екскурзия или където и да било, и имат спокойствието занапред, които да ги върнат към онова състояние, което би било, ако не бяха подложени на този брутален стрес.

Г. Г. лично: Председател съм на сдружение „Боец“, което е създадено преди повече от 12 години и организацията се превърна в най- старата и най-активна гражданска, антикорупционна и правозащитна организация на България. Носители сме на множество национални и международни награди за своята дейност, включително и аз в лично качество. Една от най-важните цели вписана в устава на „Боец“, за които работих през всичките тези години е развитието на гражданското общество, налагане на модел на граждански контрол и активност и укрепване на демокрацията и върховенството на закона. В тази връзка години наред „Боец“ провежда една кампания за повишаване на избирателната активност вярвайки, че изборите са основният инструмент както на демокрацията, така и на гражданите да влияят върху управлението на страната. Десетки са събитията, които „Боец“ организира. Те са публично и медийно отразявани, включително и в защита на машинния вот, като изборен инструмент гарантиращ сигурността на вота на българските граждани. През 2023 г. с колегите ми от „Боец“ провеждахме активна кампания в тази връзка. Обикаляхме включително и в страната.

На 27.10.2023 г. разбрахме, че има взето решение на ЦИК за отмяна на машинния вот.

Незабавно го изговорих с колегите и взехме е решение за организиран протест пред ЦИК. Внесох изискуемите по закон уведомления до СО и СДВР, и призовахме публично гражданите на следващия ден сутринта да се съберем пред ЦИК. Целта беше публично огласена- да упражним граждански натиск за да бъде взето ново решение на ЦИК в рамките на деня за размисъл, преди деня на гласуване. Ново решение, с което да се отмени премахването на машинното гласуване. Разказвам толкова подробно, защото считам, че делото е точно за това, понеже аз бях задържан заради тази дейност. Следобед около 15,00 часа или малко след 15,00 часа около мен и колегите от „Боец“, които бяхме заедно и отразявахме на живо на фейсбук страница на „Боец“ протеста, дойдоха множество униформени и цивилни служители на МВР пеша, както и с леки автомобили, и с полицейски бусове. Бях обграден, поискаха ми лични документи и аз представих личната си карта на полицейския служител, който ме спря. Попитах ги какво се случва и какво искат от мен, единственият отговор, който получих беше: „Трябва да ви установим“.

А. ето установихме те ме, легитимирах се, ето ви документа за самоличност. Казвам ние сме организатори на този протест. Отговор: „ Г-н Г. трябва да бъдете отведени в Районното и задържан, за да ви установим там. Не получих никакъв отговор защо и на какво основание, какво съм извършил. Натовариха ме в една полицейска камионетка - ние го наричаме клетка вътре, преградена с решетки, като бях заключен и бях отвлечен буквално в неизвестна посока. Като през това време Ваша чест аз снимах. Това може би е единственият арест в новата история на България, който е отразен на живо. Аз снимах през решетките и стотици български граждани гледаха на живо- моето задържане. Говорих през цялото време и питах защото ме арестувате, какво съм направил. След задържането ми, протестът се разпаднал и хората си разотишли. Твърдя, че в случая аз не съм жертвата, аз бях мишената на тази репресия, а жертви бяха хилядите граждани, които гледаха „Боец“, които следваха „Боец“, които вярваха на „Боец“ и правеха като „Боец“, действайки активно в защита на правата си. И принципът тук в тази конкретна репресия беше моето унижение, гаврата с мен с този арест. Да смачка всички тези хиляди души, на които давахме надежда, че това е начинът.

Начинът е да бъдат активни, да гласуват активно и да упражняват активно граждански контрол върху управлението на страната. Когато влязох в 01 Районно, информирах полицейските служители за здравословното си състояние, а именно, че съм с един бъбрек, поради трансплантация, че съм преживял инсулт, че имам диабет, имам сънна апнея, проблеми в белия дроб, че ползвам лекарства и апарат за дишане, че имам проблеми със зрението и не си нося очилата и не мога да чета документите, които те ми дадоха. Поисках адвокат, както и да се свържа със семейството ми, но последното не ми беше разрешено. Не получих и не беше разрешено да получа лекарствата си, както и апарата за дишане, както и обаждане да се чуя със съпругата ми, за да успокоя и нея, и децата ми, че съм добре. Аз ги чувах г-жо председател, аз бях вътре, а моите хора бяха отвън и ги чувах до късно вечерта. Чувах ги как скандират отвън. Аз бях вътре и знаех, че и на тях може да им се случи нещо, но мен ме няма, за да ги защита. На другия ден, около обяд отключиха килията и ми казаха, че ще ме освободят. Когато ми върнаха личните вещи установих, че личната ми карта е счупена. Показах я на дежурния на наряд в 01 РУ и на присъстващите полицейски служители и ги попитах, защо е в това състояние, кой ми счупи и защо ми счупи личната карта. Показах я дори на камерите, които са в коридора, за да се документира това,

но отговор не получих. Слязох долу и бях посрещнат от моите хора от „Боец“, близки и приятели, които ме заведоха в офиса на сдружението. Трябваше да пътувам по план в същия ден до В., за да гласувам, но предвид преживяното в последните 24 часа, не бях в състояние да издържа пътуване до В. Предвид счупената ми лична карта, беше невъзможно да упражня правото си на глас. Ваша чест, чета в документа на СДВР, че трябвало да доказвам преживените страдания и техния размер. Аз моля уважаемият съд да ми даде указания в какви мерни единици да измеря преживяното от мен – в тонове ли да го измеря, в километри ли да го измеря, в градуси по целзий ли да го измеря, в златни кюлчета в нечие чекмедже ли да го измеря, как да измеря, това което преживях?! Знам, че е невъзможно, но бих предложил на уважаемия съд да се направи един експеримент – всички полицейски служители при постъпването им, първо да изкарат едни 24 часа в моята килия, с жълтите шалчета там и розовите чорапки, да се завият с мокрото от урината на предишния обитател одеяло, да ползват същата тоалетна, която ползвах аз, да се бършат с чорапите си и да излязат след това с връчена счупена лична карта.

Да си сравним и да си измерим преживяното страдание. Аз мога да предложа друга форма за установяване на размера на преживяното. Вече трета година аз съм без лична карта и без шофьорска книжка. Живея в полунелегално състояние и то това не е шега. И до ден днешен с колегите ми при всяка акция навън, при всеки протест, при всяка наша инициатива, това се коментира- да се пазим да не ни счупят личните карти. Те коментират зад гърба ни, но аз ги чувам- да ме пазят мен, защото съм без лична карта и ако ме спрат ще ме задържат, дори само на това основание, че съм без лична карта. Аз не можах миналия месец да вляза в болница и да си направя нужните изследвания, защото нямам лична карта, а системата на болницата не може да регистрира пациент по друг начин. Не можах да си взема дебитната карта от банката, като на старата ѝ е изтекъл срока, защото нямам лична карта. От датата на ареста до ден днешен, може би са около 760 дни. Ето има 760 дни ежедневни страдания мъка, гняв и тегоби, заради това което ми причини МВР.

Но то не го причини само на мен, то го причини на семейството ми, на съпругата ми, на децата, на колегите ми от „Боец“ и на всички тези граждани, които вярваха на нас, които вярваха, че този модел на активност и непримиримост, който ние налагаме, е необходим и успешен. А получиха знак, който им казваше, ако се борите за справедливост и за демокрация, то това ви чака – арести и репресия. Нещо подобно се случва в момента и по делото на Благо К.. Може би месец, след като излязох от ареста, отидох в ОДМВР – В.. Аз съм от В.. Обясних ситуацията на служителите и поисках да ми издадат лична карта и ми казаха, че такава хипотеза няма, може по общия ред и като част от него, аз трябва да бъда глобен от отдела в МВР за това, че МВР не била чупела лични карти. Това все едно, едно изнасилено момиче да плати на изнасилвача си за това, че е изнасилено. Отказах разбира се, това е поредната гавра и тя продължава и към момента. Относно размера на обезщетението, ами за 760 дни ежедневно неудобство, мъка, притеснение във всеки момент.

И сега, като вляза някъде около мен и появи охрана, във всеки един момент могат да ми поискат лични документи и аз да бъда отново задържан за това, че нямам лична карта. За тези 760 дни грубо, обезщетение мисля, че 51000 лева могат да покрият частично. Това може би е една полицейска надница през тези дни. От друга страна Ваша чест, аз съм дал дума пред колегите ми, от тези 51000 лева, половината ще даря на

сдружение „Боец“, за да може през нашата дейност да върнем отново доверието и вярата на гражданите, а другата половината съм обещал на моите близки и на семейството и на децата ми, които обрекох тринадесет години на страданията и на мизерията, и 1000 лева искам за мен. С тези 1000 лева съм решил да купя 40 одеяла, колкото килии има в С. и да ги подаря на арестуваните. Моля уважаемият съд, да уважи всички искания, вписани в исковата молба. Да ми присъди деловодните разноски по делото, както и адвокатски разноски на адв. М. Л..

ЮРК. А.: Моля да отхвърлите иска като неоснователен и недоказан, алтернативно в случай, че сметете, че е доказано, да намалите исковата претенция за неимуществените вреди по подробно изложените в писмения отговор възражения, като в случай, че сторите това, моля да ми присъдите юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

Възражение на адв. Л.: Н. се, че се убедихте защо персонифицирам, когато говоря, защото след всичко установено в залата, след всичко казано в залата, нямаше на милиметър промяна в позицията на процесуалния представител на ответника. Тук ответникът е юридическо лице, но говори чрез представителя си и отново поддържа безобразното становище да бъде отхвърлен дори иска по съображения, изложени в отговор, който освен че е юридически неиздържан, толкова формално разглежда казуса, че чак е обидно и за автора му, и за нас.

ПРОКУРОР Ю.: Считам, че исковата претенция е основателна и доказана, като по отношение на размера следва да съобразите при своето произнасяне разпоредбата на чл.52 от ЗЗД.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:19 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: